

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Gospodarcza i Monetarna

WERSJA TYMCZASOWA
2007/2095(INI)

30.4.2007

PROJEKT OPINII

Komisji Gospodarczej i Monetarnej

dla Komisji Prawnej

w sprawie lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej
(2007/2095(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Gunnar Hökmark

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Prawnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. wspiera cel Komisji dotyczący poprawy jakości prawodawstwa oraz ograniczania obciążeń legislacyjnych; wyraża przekonanie, że działania wyszczególnione w komunikacie Komisji świadczą o wyraźnym i ciągłym zaangażowaniu w realizację tego celu, niemniej uważa, że w pewnych obszarach należy dołożyć starań w celu zapewnienia, by z prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego czerpano maksymalne korzyści ekonomiczne;
2. zgadza się, że zarówno Rada, jak i Parlament muszą brać pod uwagę wpływ poprawek na ocenę skutków wykonywaną przez Komisję; podkreśla konieczność przeprowadzania analiz kosztów i korzyści odzwierciedlających strukturę kosztów regulacyjnych wówczas, gdy dyrektywy wdrażane za pomocą ustawodawstwa krajowego zmieniają ramy regulacyjne działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwa i osoby fizyczne;
3. ubolewa nad praktyką określaną mianem „pozlacania”, stosowaną przez państwa członkowskie, i wzywa Komisję do zbadania działań, które można by podjąć w celu zapobiegania tej praktyce, w tym uprawnienie obywateli do bezpośrednich skarg; wzywa do wykonywania uzupełniających ocen skutków zawierających analizę sposobu wdrażania decyzji w państwach członkowskich oraz na szczeblu lokalnym; popiera stosowanie w większym stopniu – i w odpowiedni sposób – rozporządzeń;
4. przypomina o znaczeniu rozsądnego korzystania z klauzul wygaśnięcia dla zapewnienia stosowności prawodawstwa w tym zakresie;
5. zachęca Komisję do zbadania rozwiązań alternatywnych dla prawodawstwa zmierzających do poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego, z uwzględnieniem samoregulacji oraz wzajemnego uznawania przepisów krajowych;
6. podkreśla, że uproszczenie jest również konieczne we wzajemnych relacjach między Komisją a obywatelami, w obszarach takich jak zamówienia, usługi finansowe, programy badawcze, zasady pomocy państwowej oraz wnioski o przyznanie dotacji.